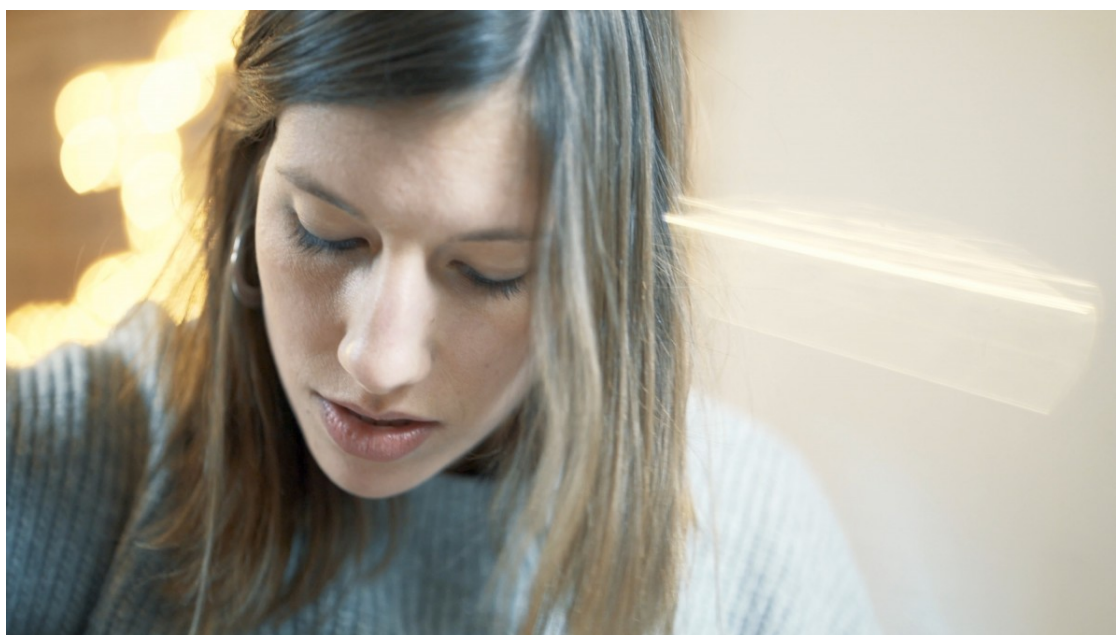

Anaïs Vila: «En totes les cançons es poden trobar contradiccions»

Parlem amb la cantautora de Santpedor sobre l'últim àlbum d'estudi, 'Contradiccions'

Anaïs Vila | Arxiu de l'artista

Contradiccions (Temps Record, 2020) és el tercer disc de la cantautora **Anaïs Vila**. Un so renovat, un nou univers estilístic i dosis de crítica social s'uneixen en aquest nou àlbum, on les guitarres elèctriques i els sintetitzadors marquen el nou espai sonor de la cantant. L'autora deixa enrere la vessant acústica i busca un nou camí amb instrumentació sense baix elèctric. La vocalista ens explica més detalls del procés de creació d'aquest nou àlbum en una entrevista.

Cantes a les teves contradiccions. Com has arribat fins aquí?

Sent molt sincera amb mi mateixa. Quan em poso a compondre, em costa molt no ser sincera perquè sinó no m'hi reconec, necessito ser jo amb tots els meus sentits. Després de dos discs parlant molt dels meus amors i desamors i de la tristesa o melancolia que es despenia de tot això, n'he après i ja no em miro tant a mi.

On poses el punt de mira?

Crec que estic en un moment que estic molt bé amb mi mateixa i que, per tant, soc més capaç de qüestionar-me la vida que m'envolta i com jo em moc en ella. I em critico i ens critico, crec. Per la manera que tenim de viure. A vegades aquesta crítica és més desenfadada i a vegades més directa, però sempre està plena de contradiccions.

Musiques "Realitat Paral·lela", que és l'adaptació d'un poema d'Anna Gual. Us coneixeu?

Sí, amb l'Anna ens coneixem de fa temps, som amigues i hem compartit recitals juntes també. En aquest cas, va ser ella qui per la presentació del seu llibre "Altres Semidéus" em va demanar si em venia de gust cantar alguna cosa o musicar-li quelcom.

Què t'aporta la poesia?

En el cas d'aquest poema, em va passar que mentre el llegia, em van venir unes ganes boges de compondre. I quan em passa això, és que el que estic llegint em remou. Em passa això amb la poesia que m'agrada perquè és una expressió artística on justament, hi busco que em remoguin.

I el resultat va acabar formant part del disc.

"Realitat paral·lela" parla de contradiccions, o almenys jo ho llegeixo així. En aquell moment jo encara no sabia pas quin caire agafaria el meu disc ni com es diria ni de què parlaria, però musical-lo em va ser molt fàcil, tot va ser molt natural. Un cop ja tenia el disc encarrilat i estàvem en el procés de preproducció, vaig veure claríssim que també l'inclouria, perquè parlava, d'una manera preciosa, d'allò que jo també estava parlant.

T'agrada inspirar-te en lectures o en altres referents?

Segur que m'inspiren molts referents. M'encanta com escriuen **Sanjosex** o **Mazoni**, per exemple. M'encanta com em fa emocionar i pensar alhora la **Clara Peya**. Sonorament em flipen els últims discs de **Ferran Palau** i **El Petit de Cal Eril** i també la manera que tenen de jugar amb les lletres. També he exprimit els últims discs de **James Blake** i **Bon Iver**. I m'encanta llegir un llibre o anar a veure teatre i que després tingui ganes d'escriure jo. Una mica com el que em va passar llegint Anna Gual. Suposo que bevem molt del que mirem i escoltem.

Quin paper ha tingut el duet de productors, en el disc?

L'Andreu Moreno i el Pep Soler han fet una feina bestial. Apunteu el tàndem perquè crec que treballant junts són una bomba. Aquest disc és molt seu, també! Sobretot, han concretat la idea sonora del disc i l'han fet molt únic i molt rodó. A més, penso que han aconseguit un so molt actual, més indie i amb molt d'espai. I la vegada ho han fet sense que es perdés l'essència de cada cançó, i això és molt difícil.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=3YJtSVES2OQ>

Com t'afrontes a la música i a la lletra de les teves cançons?

En el meu cas, la lletra i la música neixen alhora. Potser els primers 10 segons poden ser només una idea musical o harmònica, però de seguida necessito posar-hi paraules perquè segueixi endavant, perquè pugui fluir. Rarament penso de què vull parlar, al contrari, escric el que em surt i llavors m'adono de què va allò. És curiós perquè parlant amb d'altres cantautors, no m'he trobat ningú que ho faci així, però a mi em funciona, em costa molt fer-ho d'una altra manera.

Totes les cançons tenen un títol concret, però el títol del disc fa que s'engloben dins del concepte de la contradicció. Aquesta és una manera de fer molt literària.

L'àlbum es diu *Contradiccions* perquè, si bé hi ha cançons que estan amagades darrera una manera d'escriure un xic més poètica, se n'hi poden trobar a totes les cançons. I d'això me'n vaig adonar després, un cop les llegia. Va ser llavors quan vaig tenir molt clar com es diria el disc.